Vyhnán z Rakouska.

Americký český občan vypovězen z Čech vzdor svému průvodnímu listu.

(Původní korrespondence.)

Nedávno česká veřejnosť v Americe dočtla se stručné zprávy, že p. Gustav Beck, český občan z New Yorku, byl vypovězen z Rakouska, a tento akt rakouských úřadů byl takovým surovým bezprávím, že může sloužit k poučení všem návštěvníkům, již z Ameriky hodlají se podívati do Čech.

Ta surová bezohlednosť rakouských úředníků nejlépe se vyznačuje v těchto slovech, která byla pronešena k panu Beckovi, když předveden byl před okresního hejtmana:

"My nedbáme na váš americký průvodní list a na vaše průkazy občanství," pravil mu hejtman, "a když i budeme nuceni je uznat, tu vás přece jen vypovíme z Rakouska."

Marně protestoval p. Beck proti tomuto bezpráví, marně poukazoval k tomu, že nalezá se se svou rodinou v Čechách pouze na krátké návštěvě a že hejtman by měl míti více ohledu k jeho ženě a dítěti, nafoukaný ten úředník jednal dle své vůle a chtěl-li pan Beck uniknouti pronásledování, musel se i se svou rodinou sebrati a okamžitě z Rakouska odjeti.

Rakouské úřednictvo v poslední době zakročuje vůbec proti americkým občanům s nebývalou přísností. Tak nedávno vypovězen z Rakouska Adolf Fišer z Chicaga, leč s tímto bylo aspoň slušně zacházeno, kdežto Beckovi činěno všechno možné příkoří.

Dne 21. června přijel Beck se svou rodinou na návštěvu do Plas u Plzně, kteréžto městečko jest rodištěm Beckovým. Zde strávil celý svůj život až do té doby, kdy se před devíti roky jako chlapec čtrnáctiletý odtud vystěhoval do Ameriky.

Beck je dosud mladý muž, jenž oženil se před čtyřmi roky a v květnu předešlého roku obdržel svůj občanský list a při svém příjezdu do Plas ubytoval se u svého bratra.

Druhého dne, když celá rodina nalézala se právě při obědě, tu vstoupili do světnice dva četníci, zatknuli Becka a dali mu na vybranou: buď aby šel s nimi pěšky do Královic na úřad, aneb poslal pro kočár, v němž jej tam dovezou a Beck, vida nezbytí, uposlechl rady četníkův a najal pro sebe a pro ně povoz.

V Královicích byl Beck předveden před hejtmana, jenž ve své nafoukanosti prohlásil, že americký průvodní list nic u něho neznamená a ten jej poslal do okresního vězení, aby tam zůstal, pokud nedojde z Prahy rozkaz k jeho vypovězení z Čech.

Mezitím choť jeho telegrafovala pražskému konsulu, Danzelmannovi a vysvětlila mu celou situaci a žádala zároveň za ochranu pro svého manžela, jako občana Spoj. Států.

Konsul ihned odebral se k místodržiteli a žádal zde za okamžité propuštění Beckovo na základě dle 20 září 1870 uzavřené smlouvy mezi Rakouskem a Amerikou.

Místodržitel telegrafoval do Královic, aby Beck byl propuštěn, pakli se věci mají, jak americký konsul je předložil.

Beck však vzdor tomu dne 23. června byl předveden k okresnímu soudu a konsul Danzelmann osobně přijel do Královic, aby zde soudci dokázal, že Beck jest americkým občanem a že na základě mezinárodního práva nepodléhá zákonům rakouským, dále mu vysvětlil, že se obžalovaný nedopustil žádného přestupku proti zákonům země, v níž je návštěvou a na tento výklad Beck propuštěn, zároveň však soudce oznámil konsulu, že Beck má být na žádost okresního hejtmana znovu zatčen a proto konsul odebral se k hejtmanovi, předložil mu zde veškeré průkazy občanství Beckova, upozornil jej na jednání jeho protivící se mezinárodnímu právu a na to hejtman teprve dovolil Beckovi, aby se navrátil ku své rodině do Plas, musel se mu však zavázati, že dne 25. června přijede opět do Královic, aby mu zde mohl býti dodán vypovídací rozkaz ze země.

A také se tak stalo!

Beckovi toho dne hejtmanem nařízeno, aby opustil Rakousko ve 24 hodinách a jako důvod k tomu hejtman udal, že Beckova přítomnost prý jest nebezpečnou obecnému pokoji a bezpečí Rakouska a dále, že se oženil v cizině, aniž by byl dříve odbyl v Rakousku vojenskou svou povinnost.

Americkému konsulu pak k jeho důvodům podáno ještě vysvětlení, že přítomnost Beckova mezi jeho sporoditky, kteří odbyli již svou vojenskou povinnost spočívá nebezpečnost v jich radách a pokynech je k odporu proti poměrům panujícím v Rakousku a nás[illegible]

roveň, že tito lidé, vidouce jak jeden z nich lehce uniká povinnosti vojenské, jsou sváděni následovati jeho příkladu.

Americký konsul však vzdor tomu ještě dále hájil práva amerického občana a telegrafoval starostovi města Plas, aby mu poslal úřední výpověď, je-li skutečně přítomnost Beckova pokoji občanstva města nebezpečna a odpovědí starostovou prokázáno, že občanstvo, ani obecní úřad města Plas, nevidí žádné příčiny v přítomnosti Beckově k nějakým obavám proti pokoji a míru města. Tato výpověď obecního úřadu přiložena k žádosti podané k místodržitelství, v níž Beck žádal, aby vypovídací rozkaz byl odvolán. Zároveň konsul učinil o tomto případu oznámení americkému vyslanci ve Vídni a spojenému úsilí obou těchto zástupců naší republiky podařilo se vymoci pro Becka odložení vypovídacího rozkazu na čtyry neděle.

Na opětné naléhání sekretáře amerického vyslanectví, Hrdličky, prodloužena Beckovi ještě jednou lhůta jeho pobytu v Čechách a sice do 24. srpna do 12 hod. v noci.

Ten den, v 10 hodin večer Beck se svou rodinou odjel z Plasů a přijel do Plzně v 11 hodin 1 minutu, kde musel čekat na vlak odjíždějící ve 12.55 min. do Žatce, přes kteréž město chtěl Beck odebrat se do Německa.

Sotva odbila na nádražních hodinách v Plzni půlnoc, tu přistoupil k Beckovi četník a zatknul jej že nalezá se proti rozkazu vládnímu ještě na půdě Rakouska. Četník ten byl okresním hejtmanem schválně vyslán až z Plasů do Plzně a sice na tom samém vlaku, aby Becka v Plzni zatknul jakmile udeří 12 hodina.

Beck musel strávit celou noc ve vězení a ráno v průvodu detektiva doprovázen na nádraží ke vlaku a dovežen pod dozorem detektivovým až na hranice Čech.

Americké vyslanectví ve Vídni v posledních několika měsících mělo již několik podobných případů, kde rakouské úřady dopustily se bezpráví vůči americkým občanům, ale žádný případ nebyl tak surovým, bezohledným důkazem byrokratické zlovůle, jako tento případ našeho krajana Becka.

Švarcvaldky pana faráře.

Napsal Feodor Feodorovič Ryšánek.

Před nedávnem oznamovaly denní listy v rubrice úmrtí, že skonal náhle, raněn byv mrtvicí, děkan Ch—ský; zpráva tato, stihnuvší mne v daleké cizině, vyvolala celou řadu vzpomínek z minulosti; bylť zesnulý kdysi laskavým a shovívavým mým učitelem—a jednu z těchto vzpomínek z tůně svých pamětí na světlo jsem vynesl a důvěrně na stolek shovívavého čtenáře ji kladu.

Osiřev v nejútlejším mládí, nalezl jsem útulek v rodině svého strýce R., lesního v Ch., kterýž společně se svou manželkou a mojí vzornou tetou, skládal nejlepší a nejkrásnější naděje do svého syna, také Františka, mého bratrance, stejných se mnou let a asi stejného tenkráte smýšlení, který dnes po dvacíti pěti letech jako vynikající professor vyššího ústavu z katedry učenost a vědění svým p. t. pánům posluchačům do hlavy vštěpuje.

V domácnosti naší častým, takřka denním hostem býval místní pan farář Z., který společně se strýcem hradecké gymnasium navštěvoval a i po tom, když oba z vlastních pecnů krájeti začali, dobrými kamarády zůstali.

Pan farář měl hodiny neobyčejné velikosti, staré "švarcvaldky" s kukačkou, na kterou jsme se my kluci nikdy ani dosti vynadívati nemohli. Dostati tu kukačku dolů, míti ji v hrsti, moci ji pohladiti a vůbec zváti ji svým vlastnictvím — bylo vždy naší touhou. Že by sny naše došly někdy uskutečnění, ani nám nenapadlo a přece náhoda v krátkém čase byla nám více než příznivou.

V Ch. mělo býti biřmování a, jak se samo sebou rozumí, očekávalo se kromě pana biskupa také mnoho okolních kněží z přifařených osad i zdálí, kteří arci měli býti hosty pana faráře a aby zlopověstná kukačka velebné pány nevyrušovala, ponavrhl pan farář ve své starostlivé dobromyslnosti strýci, že mu na čas hodiny s kukačkou dá "dolů na foltovnu".

Strýc k tomu ochotně svolil a tak již na druhý den kočí Francek slavnostně přenášel hodiny a tyto po dukladných poradách umístěny v lesní kanceláři, nalezající se vedle kuchyně a zavěšeny na stěně proti oknu do parku vedoucího a kukačka každou hodinu kukala právě tak vesele, jako na fale.

Bezměrná chvála páně farářova o hodinách docílila, že všecky ostatní v domě se nalezající, strýcovy starodávné zlaté "špindlovky" nevyjímaje, uznány šmahem za stroje chybné, nedokonalé a špatně jdoucí a důvěřováno jedině hodinám s kukačkou, podle kterých, dle výroku páně farářova, "se slunce řídilo".

Měl-li někdo vlakem odjeti, neodebral se na nádraží dříve, dokud se nebyl o správnosti času pohledem na hodiny s kukačkou přesvědčil, ba služka Kačka v kuchyni tak si zvykla, že dokud kukačka ráno nezakukala šestkrát, z postele nevstala; však kdyby i ten nejlíbější sen sebe svůdněji v sladkých tenatech ji byl držel, na zakukání šesté najisto se probudila.

Jednoho dne však stala se změna; kukačka nekukala a Kačka snila sladký svůj sen dále.

Vše umlklo! Věc udála se takto:

Četli jsme s Františkem Robinsona a Miloslava Vlnovského a jeho dobrodružný život na pustém ostrově dojal nás tak, že jsme si umínili sami na podobnou cestu se vypraviti. K dobrodružné své cestě bylo nezbytně potřebí zhotoviti model lodi, po níž bychom se Doubravkou dostali do Labe a odtud přes Hamburk do toho lákavého neznáma hledati tajemný nějaký ostrov, jak jsme si jej ve své klukovské fantasii představovali.

Na dvoře nalezal se rozsáhlý panský dřevník s mandlem a tento dřevík přeměněn byl záhy na loděnici — počali jsme se stavbou prozatím modelu a aby nebyla nouze o nezbytné k tomu stroje a kolečka, vybraly jsme jednoho krásného večera všecko, co staré "Švarcvaldky" v nitru svém chovaly, ovšem i s pověstnou kukačkou.

Druhý den na to ovšem hodiny mlčely — kukačka nekukala— jenom my dva věděli jsme, co toho je příčinou a ani nedutajíce, netajili jsme svého obdivu s celou domácí, na rychlo svolanou komisí, která se strýcem v čele nad hodinami se sešla

Konečný výsledek vyzněl v tom, že kukačka stářím sešlá sletěla a ráno byla vymetena a strýc pošinuv si na nose brejle, rozhodl: "Francku, stavíš se pro pana Spilku, ať se přijde na hodiny podívat".

Pan Spilka byl totiž na slovo vzatý hodinář, který všem lidem v okolí hodiny spravoval a jemuž i na radnici a na zámku se nalezající věžní hodiny byly podřízeny. Stalo-li pak se někdy, že na "rathouse" týden ručičky ukazovaly pořád jenom dvanáctou, nebyl tím vinen pan Spilka, nýbrž zavinila to okoinost, že buď nebyly řádně "namazány" aneb pan Spilka držel svůj obvyklý "oktáv" a zapomněl je natáhnouti.

Osudné slovo bylo vyřknuto; Francek, který každý den ráno ze vzdálené poněkud od města myslivny do školy nás vozil, měl cestou zpáteční objednat pana Spilku.

Zažil-li jsem kdy v životě trpké chvilky, bylo to dojista dopoledne, jež jsem na to ztrávil ve škole; před očima dělaly se mžitky a nemyslil jsem na nic jiného, než co se stane, až se dostaví pan Spilka, aby prohledl ku správě určené památné hodiny, jejichž vnitřnosti nalezaly se vlastně—ve dřevníku.

Po desáté hodině udělalo se mi špatně a pan učitel, vida ztrápenou moji tvář, pln obav poslal mě domů. Proletěv kanceláří, šlehl jsem okem po stěně, kde visely hodiny—všecko v pořádku — teta starostliva o mne nařídila Kačce, aby mi ovázala hlavu studeným, v ledě namočeným ručníkem, a strýc rozhodně kázal. "S klukem do postele!", proti čemuž jsem se vší mocí vzpíral, maje za to, že strhne-li se nějaký rámus (a ten že není daleko, o tom jsem nepochyboval) snadněji budu moci vyraziti a někde v parku vyčkávati vývoje věcí příštích.

O dvanácté přirazil ze školy na smrt bledý Františk a zasednuto k obědu, který nám, jako zcela přirozeno, ani dost málo nechutnal.

Mezi polévkou a hovězím zaklepáno na dveře a vstoupil — Spilka; mně se udělalo hůře, strýc, nechav oběda, zavedl pana Spilku k osudným hodinám; mně nařízeno podati židli. V té chvíli třásl jsem se jako osyka a v tom strachu a zmatku zapomněl jsem docela následovati Františka, který ví bůh kam a kudy se vytratil. Pan Spilka znaleckým okem prohlížel hodiny a po chvíli pln zděšení vyrazil:

"Ježíši Kriste, pane obrfoft, co mám spravit, vždyť ono v nich nic není!"

Strýc zůstal jako omráčen; v otevřených dveřích zjevila se teta a za ní k dovršení všeho neštěstí, nesouc plnou náruč dříví, Kačka v pravé ruce pak držela nedokončenou příď naší lodi s polámanými kusy stožárů, trčících ve spoustě různých koleček, svázaných silným motouzem, na jehož konečku houpala se pyšně kukačka.

K SEVERNÍ TOČNĚ.

Nejnovější výzkumná cesta v kraje věčného ledu.

Z výpravy vévody Abruzzského.

Výpravy k točnám zeměkoule po bravurním výkonu Nansenově povzbuzují již tak značnou pozornost v širší veřejnosti jako v letech šedesátých v době pátrání po pozůstatcích výpravy Franklinovy. Tehdáž čítány s horečným napjetím zprávy o hrůzách krajin věčného ledu, o útrapách neohrožených badatelů, jež ovšem nedocházely telegraficky, nýbrž po mnoha měsících, ba i po letech. Od té doby však, co Nansen s matematickou přesností zosnoval plán své výpravy a skorem hravě jej provedl, neztrativ za svého tříletého pobytu uprostřed věčného ledu ani jediného muže, zajímaly další polární výpravy toliko odborníky. Pokroky techniky, zdokonalením veškerých pomůcek zbaveny polární výpravy své příšerné romantiky.

Avšak Nansen přece jen měl na své výpravě také neobyčejné štěstí, neboť pobyt v polárních končinách poskytuje přece jen dosti nebezpečí, jimž nelze vždycky uniknout. Výprava vévody Abruzzského v těchto dnech skončená, jež vzbudila pozornost značnými svými úspěchy — proniklať po 105denním pochodu po ledě ještě dále, třeba jen o 37 kilometrů na sever než Nansen — ztratila za svého pobytu tři muže a princ sám utrpěl mrazem tou měrou, že se nemohl účastnit pochodu přes led; umrzly mu dva prsty. Avšak dosažený úspěch, jakož i okolnost, že účastníci výpravy byli vesměs Italové, zvyklí slunnému jihu, činí právě tuto výpravu ve mnohém ohledu zajímavou.

Vévoda Luigi Abruzzský jest v odborných kruzích znám jako zkušený námořník, vykonal rozsáhlé plavby, mimo jiné r. 1894 až 1896 na válečné lodi "Cristoforo Colombo" cestu kolem světa. Později podnikl s několika průvodci výpravu do Aljašky a vystoupil na horu svatého Eliáše, již poprvé změřil, určiv její výšku na 5514 metrů. Výprava musela při tom celé týdny tábořit ve sněhu a v ledu podnikati obtížné stoupání po mohutných ledovcích. Byla to vhodná příprava pro cestu do končin polárních.

Na cestu do končin arktických vykonány ovšem přípravy co nejdůkladnější. Princ sám vykonal několik cest do Norska a severního Ruska a zakoupil konečně norskou loď mrožoloveckou "Jason", jednu z nejlepších svého druhu, jež se byla osvědčila v severních mořích polárních. Známý stavitel lodí Colin Archer, tvůrce Nansenova "Framu", upravil loď pro potřeby výpravy, načež nazvána "Stella Polare". Mezi průvodčími princovými nalezal se kapitán korvety Umberto Cagni, jenž se byl již súčastnil vystoupení na horu sv. Eliáše.

Zprávy o výsledcích výpravy rozlétly se světem ihned, jakmile se "Stella Polare" vrátila do Tromsoe. Čekali tam již zpravodajové časopisů, zejmena italských a anglických, kteří ihned telegrafovali svým listům o rozmluvách se členy výpravy. Jakmile výprava přibyla v červenci minulého roku k jižnímu pobřeží země Františka Josefa, vydala se loď pokud možno nejdále na sever do skupiny ostrovů a zakotvila konečně v zátoce Teplické na západním pobřeží země korunního prince Rudolfa. Zde tlaky ledu těžce skličovaly loď, jíž promáčknut bok, tak že členové výpravy museli se přestěhovat na ostrov a utábořit se pod stany. Zde vévoda již záhy činil přípravy k nejobtížnější části cesty, k jízdě saněmi přes led. Ale této cesty nemohl se súčastnit. Pokusiv se o štědrém večeru s kapitánem Cagnim opustiti stan, byl překvapen sněhovou bouří a mrazem tak prudkým, že vévodovi umrzly dva prsty levé ruky a musely být odňaty. Poněvadž rány po amputaci následkem prudkého mrazu se nehojily, rozhodl lékař výpravy, že princ nesmí po čtyři měsíce stan opustit.

Vůdcem výpravy po saních přes led stal se kapitán Cagni, jenž zpravodaji časopisu "Corriere de la Sera" líčil svoje příhody následovně:

"Naše výprava nekonána ve třech četách, jak mylně tvrzeno; byl jsem následkem choroby vévodovy jediným velitelem. Od prvního pokusu dne 11. února museli jsme upustiti; temperatura klesla na 52 stup. C pod nulou, psi hynuli, lidi vesměs utrpěli od mrazu větší neb menší pohromy. Pro druhou vyjížďku, k níž přípravy lidil vévoda sám, pečováno především o náležité lastvo.

"Dne 11. března vyjeli jsme nanovo počtem 13 mužů se 13 saněmi a 108 psy. V ledu nakupeném do značné výšky museli jsme si klestiti cestu sekerami. Potravin ubývalo mnohem rychleji, než bylo vypočítáno. Proto vyslal jsem dne 21. března poručíka Querinia a průvodčího Aléera nazpět do tábora, dav jim s sebou potravin na deset dnů. Následkem stále trvajících nepříznivých poměrů, když jsem se obával, že by nám došly potraviny, musel jsem poslati do tábora zpět také dra. Cavallia s průvodčím a několika plavci, dav jim na cestu zásob na 25 dnů. Toliko tato druhá četa dorazila do našeho tábora; první zmizela beze stopy. A přece se byla pohoda zlepšila, cesta byla volnější, sněhové bouře přestaly, počalo tát. Ale snad právě to bylo jejich záhubou, neboť bezpochyby naši soudruzi utonuli v rozsedlinách ledu.

"U mne zůstal toliko plavec Canepa a alpští průvodčí Fenouillet a Petigaz z Courmayeuru. Moji lidé byli nadšeni, žádná svízel je nelekala; dostihli jsme již 85. stupně šířky, potraviny stále se tenčily, bylo radno pomyslit na návrat. Ale vrátit se, aniž jsme aspoň částečně dosáhli cíle? Nikdy! Moji lidé stůj co stůj chtěli dosáhnouti 87. stupně. Stále ku předu: led byl nyní hladký, snadno sjízdný, několikráte jeli jsme 24 hodiny bez přestávky. Již jsme se živili výhradně masem psů, jež jsme pekli ve vlastním jich sporém tuku, ohavné to jídlo, jež však se nám zdálo znamenitým. Strádání a nedostatek nikterak nedovedly utlumit horlivost a odvahu mých lidí.

"Dne 24. dubna byli jsme 37 kilometrů dále než Nansen. Zodpovědnost za životy soudruhů přinutila mne, abych se spokojil tímto výsledkem. Dne 25. dubna nastoupili jsme zpáteční cestu a teprve 23. června dostihli jsme našeho tábora. Jízda byla nanejvýš nebezpečná; plující ledové kry hrozily zanésti nás směrem západním. Ze 108 psů zbývalo nám toliko sedm. Ode dvou dnů již jsme se byli vzdali naděje, dosáhnouti tábora, když jsme byli vrženi proudem na mys Fligely; to byla naše spása. Vévoda a dr. Cavalli, v největších starostech o nás, bděli střídavě po 24 hodiny a dali zbylému mužstvu stále konat obchůzky po pobřeží. Radost z návratu byla nám zkalena, když jsme pohřešili poručíka Querinia a jeho soudruhy. Všechny pokusy, hledati je, byly marny a museli jsme se vzdáti veškeré naděje. Co bylo možno, stalo se; nyní bylo třeba pomýšlet na návrat, neboť naše loď nebyla by vydržela nové přezimování. Nenalezli jsme ani země Petermannovy, ani jiné pevniny, toliko vodu a led, také zvířena mizela v oněch šířkách."

Cesta po ledě trvala 105 dnů, vyžadovala tudíž veškeré doby, jíž lze užíti k cestám na polárním ledu, neboť dlužno považit, že jen doba jarní v měsících březnu, dubnu a květnu hodí se k cestě saněmi. Letní teplo způsobuje, že sníh vlhne a měkne, vyplňuje rozsedliny v ledu bahnem a spolu s větrem a proudy trhání ledu. Zbývalo tudíž jen as 125 dnů pro cestu saněmi. Je-li tudíž cesta na ledě obmezena na dobu tak krátkou, není nijakou frásí, mluví-li se o tom, že dlužno "vzíti severní točnu útokem", neboť dlužno času náležitě využitkovat, má-li býti něčeho dosaženo.

Nanejvýš obtížná jest otázka dopravy, neboť vše, čeho třeba lidem a psům, třeba bráti s sebou.

Sáně s těžkým nákladem jsou velkou překážkou postupu a v tomto ohledu konány již mnohé pokusy. Kdyby bylo možno, zakládati na ledě depoty, byla by otázka cesty saněmi značně zjednodušena, ale na to nelze pomýšlet, neboť polární led, jakož dokázala výprava "Framu", ani v zimě není v klidu, nýbrž nalezá se v neustálém pohybu. Jak patrno, jsou cesty saněmi na polárním ledu nejobtížnější částí každé polární výpravy, neboť od té chvíle, kdy výprava opustila pevnou zemi, neb loď jest vydána v šanc náhodám, jež nikterak nelze předvídat, nemluvě ani o tom, že již krutý mráz — březen bývá zpravidla nejstudenějším měsícem v polárních končinách — vyžaduje neobyčejné zdatnosti členů výpravy.

Rok vězení za vtip. Redaktor erfurtského socialistického listu Levy byl tamějším trestním soudem pro zločin urážky majestátu odsouzen na rok do vězení. Žalován byl pro tuto historku: Ředitel dolů táže se inženýra, je-li si úplně jist, že jsou všickni horníci, kteří byli v dolu zasypáni, skutečně mrtvi. Inženýr přisvědčuje řka, že ti, kteří nebyli zabiti, se zadusili. Ředitel praví: "Dobře, pak vypíšeme cenu 100 marek na každého, kdo vyjde živ. Taková věc vypadá na venek vždycky dobře." Tato historka prošla bez závady téměř všemi sociálně-demokratickými listy. Teprve v Erfurtě vynesla žurnalistovi rok vězení.

Půst s překážkami. Známý virtuos postu Succi odhodlal se produkovati se též na světové výstavě pařížské. Z počátku chtěl si zvoliti místo v pavillonu potravin, avšak nebylo mu to dovoleno. Byl odkázán do rue de Paris, kdež se produkoval ve zvláštním pavilloně, uzavřen v jakési skleněné kleci, ve které chtěl setrvat, až doba postu mine. Avšak pohled na postícího se Itala nebyl dosti velkou atrakcí pro široké obecenstvo. Příjmy nebyly ani takové, aby mohl zaplatit nájemné za pavillon, načež byl ředitelstvím výstavy vyzván, aby se vystěhoval, avšak Succi prohlásil, že neposlechne tohoto vyzvání, poněvadž se musí postit ještě několik dnů, načež mu bylo pohroženo, že bude vystěhován násilím.

Neodvážíte se žádného risku, koupíte-li Chamberlain's Colic, Cholera and Diarrhoea Remedy. Všichni lékárníci vrátí vám peníze, nebudete-li spokojen po jeho použití. Všude se doznává, že jest to nejúspěšnější lék proti nemocím střevním a jedinkým, kterýž nikdy nechybí. Jest příjemným, bezpečným a spolehlivým.

Ze všech strašlivých stavů, do kterých může lidské tělo bolestmi přijíti, není žádný tak odstrašující jako stav, způsobený reumatismem. Jsi-li ty jeho obětí? Bezprostřední ulehčení následuje po užití světoznámého Anker Pain Expelleru. Pouze 25c. a 50c. za láhev.

POLOVIČNÍ JÍZDNÉ NA JIH.

Prvé a třetí úterý každého měsíce
.....po.....

Omaha & St. Louis dráze
Wabash Route
St. Louis Cannon Ball

Poslední vyjíždí
a první přijíždí.

Vyjíždí z Omahy v 5.05 odpol.
Přijíždí do St. Louis v 7.00 ráno.

Vlaky vyjíždí z Union nádraží denně do St. Louis, Quincy, Kansas City a do všech míst východně neb jižně.

Přeplavní lístky do všech částí Evropy.

O ceny a podrobnosti hlaste se v úřadovně O. & St. L. 1415 Farnam ulice (Paxton Hotel block) neb pište na

HARRY E. MOORES,
C. P. & T. A., Omaha, Neb.

Severův Silitel Srdce jest připraven podle předpisu lékaře, který jím dosáhl velkých úspěchů ve všech chorobách srdce: ztučnění, zmožnění, vysílení, prudkém bušení a třesení. Cena $1.00.

UNION PACIFIC OVERLAND WORLD'S PICTORIAL LINE

DALŠÍ VÝLETY
každé úterý v říjnu a listopadu
UNION PACIFIC
PRODÁVATI BUDOU LÍSTKY

Z Omahy do Ogden a Salt Lake City, jedna cesta	$28.20
Z Omahy do Ogden a Salt Lake City, tam a zpět	$40.00
Z Omahy do Butte a Helena, Mont., jedna cetta	$28.00
Z Omahy do Butte a Helena, Mont., tam a zpět	$40.00
Z Omahy do Spokope a Portland, jedna cesta	$28.00
Z Omahy do Spokope a Portland, tam a zpět	$45.00
Z Omahy do Tacoma a Seattle, jedna cesta	$28.00
Z Omahy do Tacoma a Seattle, tam a zpět	$45.00

Lístky na cestu zpáteční platny na 30 dnů od dne prodeje.

Nová městská úřadovna, 1324 Farnam ul. Tel. 316.

Amissisippské mezinárodní výstavě v Omaze obdrže v odboru pivním
Krugův ležák
Cabinet Beer
ZLATOU MEDAILII
základě jeho čistoty a jeho osvěcích a posilňujících vlastností.
Objednejte bednicku od
Fred. Krug Brewing Co.
1007 Jackson St.
TELEFON 420.

ADRESÁŘ ČESKÝCH SPOLKŮ.

OMAHA.

Ráď Palacký č 1 ZCBJ.
odbývá své pravidelné schůze každou čtvrtou neděli v měsíci o 2. h. odp. v síni p. Klepetky na 13. a William ul. Předs. Jan Rosický, taj. J. V. Mašek, 1937 So. 12 St., účet. V. A. Souhrada, 1317 Williams ul., pokl. Fr. Mach

Těl Jed Sokol v Omaha
odbývá své pravidelné schůze každý 2. a 4. čtvrteк v měsíci večer ve své místnosti 2229 So. 13th St. Předs. Václav Bureš, tajemník Karel Špalek, 1227 So. 15th St., účetník Karel Štěnička, 412 So. 13th St., Pokladník Ant. Kment, 1247 So. 15th Str

Podp Sokol Tyrš č 1.
odbývá své schůze dvakrát měsíčně, každou 1. neděli a 3. pondělí v měsíci v síni Metzově. Celoroční schůze odbývá se 1. neděli v říjnu, půlletní schůze 1. neděli v dubnu a čtvrtletní v lednu a srpnu. Předseda John Chleborád, místopředseda Fr. Svojtek, taj. Anton Novák 1310 Williams ul., účetník Fr. Pennoil, 1245 ul. 13th ul., pokladník F. Kunci, 1316 So. 12. Str., výbor majetku na 3 roky Jos. Vopálka, výbor účetní Josef Kašpar a Jos. Mertz, praporečník Krajíček, výp. pr. F. Masiko, dozorce Philip Svoboda, náčelník A. Kapek, výp. náč. Šimon Rokusek zástupce do Č. N. H. Spolku, Josef Kašpar.

Bohemia Lože č 314 AOUW.,
odbývá své pravidelné schůze v Národní síni každou 2. a 4. středu večer. F. W. Bandhauer M. P. Vác. J. Pakeš, Záp 1518 William Str., J. V. Vacek, účetn k, 2210 So. 14. Str., O. Rosewater, spol. lékař, 222 Bee Building

Tábor Columbus č 69 WOW.
odbývá schůze každé 1. a 3. úterý v měsíci v síni p. Jos. Klepetky, na 13. a William ulici Vel. konsul Jan Náměstek; místokonsul, Vác. Hlaček; pokladník Chas. Kunci; klerk F. J. Fitle, 211 N. 22 st. So. Omaha; průvodčí Jos. J. Dolejš; vnitřní stráže, Joseph Krejčí; venkovní stráže. Josef Vanek.

Tábor Nebraska č 4771 NWA.
odbývá své pravidelné schůze každou prvou a třetí středu v měsíci v osm hodin večer v síni pana Jana Hrocha. Konsul K. Šmrkovský, 1118 Dominion St.; návoděí Mike Votava, bankéř Jos. Vopálka, 3. a William ulice; klerk J. F. Přibyl, 810 Hickory.; průvodčí Fr. Velechovský; vnitřní stráž Karel Škrdlant; venkovní stráž John Strnad; výbor majetku Rud. Beran, Jan. Chleborád, Josef Fiala.

Tábor Nebrasská Lípa č. 183 WOW.
odbývá schůze každé poslední úterý v měsíci v síni Hrochově. Josef Šip, předseda, 1012 Homer St.; Vác. Dolejš, místopředseda, 1310 So. Garfield St., John Šafář, pokladník, 1232 So. 13th St; A. F. Novák, taj., 1310 William St; Frank Swoboda, průvodčí.

Sbor Vlastislava č 29 JČD,
odbývá schůze každou 2. neděli v měsíci v Sokolovně o 2½ hod. odp. Předsedkyně Marie Michal, 1808 Mason ul., vystoupující předsedka K. Bartoš, náměstka Marie Rosický, tajemnice M. Suchánek, 1124 So. 13th St., účetnice Josefa Moučka, 15. a Williams ul., pokladnice Karolina Beránek, 16. a Williams ul., dozorkyně Marie Kuncl.

Sbor Boleslava č 60 JČD.
odbývá schůze každou 2. neděli v měsíci, v Národní síni o 2. h. odp. Předsedka Ant. Mach, 1221 ul. 15. ulice, tajemnice Vinci Čermák, 1347 ul. 14 ul. účetnice Marie Přibors'á, 1211 ul. 12. ul., pokladnice Karolina Fibigar, 1208 ul. 13. ul.

Sbor Hvězda Nové Doby č 86 JČD.
odbývá své schůze každou 3. neděli v měsíci ve hod. odp. v síni Metzově. Předsedkyně M. Peška, pokladní Marie Zikmund, 1920 So 12th St., účetní Marie Krčál, 1114 So. 13th St., tajemnice Vilh. Bartoš, 1234 So. 13th St.

Sbor Martha Grove č 10
odbývá své pravidelné schůze vždy 4. neděli v měsíci, v Sokolské síni. Předsedkyně Mary Boukal, místopředsedkyně Anna Krejčí, tajemnice Rosie David, 1253 So. 16 St., pokladnice Josie Janeček, průvodkyně Fannie Pešek a Fannie Opočenský, lékař Dr. L. Svoboda.

Sbor Lilie č 9 Kruhu Dřevařek
odbývá své pravidelné schůze vždy v čtvrtou neděli v měsíci v místnosti p. J. Hrocha. Předsedkyně Marie Pechač, 33. a Cass ul. místopředsedkyně Fannie Krejíček, tajemnice M. Samec, 1256 jižní 13 ul., pokladnice Marie Mareš, 5. a William ul., průvodkyně Antonie Fiška, V. K. Anna Sova, vnitřní stráž Anna Dvořák, venkovní stráž Katie Sjuničko, výbor majetku Emma Majstrick, Emma Mrkvička a Marie Mašík.

Podp sbor Sokolek Tyrš č 1.
odbývá své schůze jednou měsíčně a sice každou druhou neděli v síni Metzově. Celoroční schůze odbývá se v říjnu, půlletní v dubnu a čtvrtletní v lednu a srpnu. Předsedkyně Františka Koutský, místopředsedkyně Marie Bečán, tajemnice Stasie Čadek, 117 18th & Q Sts., So. Omaha, účetnice Marie Bílek, 36. a Charles St. Omaha, pokladnice Bož Bukáček

Eliška Přemyslovna, č. 77, ZČBJ.
Schůze třetí neděli v měsíci v síni Jos. Klepetky. Antonie Kment, předsedkyně, Josefa Stenger, taj., 1409 So. 4th St., Hanna Šebek' účetnice, 1407 So. 4th St.

Tábor Myrta čís. 922 R. N. A.
odbývá schůzi první neděli v měsíci, v sokolské síni. Předsedka Marie Boukal, místopředsedka Kateřina Velechovská, tajemnice Marie Urbánek, 3024 S. 18. St., pokladnice Františka Housek, maršál Pavla Hanzelín, kancelířka Mary Šmrkovský, vnitřní stráž B. Hrubá, venkovní stráž Mary Pěchota; výbor majetku Anna Šemík, Frant. Pešek, Ant. Stejskal; spolkový lékař C. Rosewater náleží k Táboru Nebraska, č. 4771.

Český Hrad, č. 77, Imperial Mystic Legion,
odbývá schůze každý prvý a třetí čtvrtek v měsíci v síni p. Jos. Klepetky, na rohu 13 a William ul. Jos. Klepetko, tajemník.

SOUTH OMAHA

Těl Jed Sokol v So Omaha
odbývá své pravidelné schůze jednou měsíčně a sice každé první pondělí v měsíci v místnosti Jana Koutského, na rohu 20. a Q. Starosta Bedř. Dienstbier, tajemník Fr. Bonda, 102 18th a N St., účetník Vác. Vrabec, 16th a S St., pokladník František Hájek, 20, mezi N a O ul.

Praha Lože č 328 AOUW.
odbývá své pravidelné schůze 1. a 3. středu v měsíci v síni p. Koutského, na 20. a Q ulici. Fr. Welich, Mistr Práce, F. J. Fitle, taj. 211 N. 22. Jos. Váchal, účetník, 29. a P ulice. Pokład. Bedř. Dienstbier, 20. a O ul.

Řád Palmové Dřevo č 7
Kruh Dřevařek, v So. Omase, odbývá schůze své každé poslední pondělí v měsíci v místnosti Br. Koutských. Marie Vomáčka Důstojná poručnice, Katie Vomáčka místopředsedka. Katie Vocásek, 307 So. 23. Str., tajemnice, Františka Pivoňka bankéřka, Anna Vlach vělitkyně, Barbora Racek, průvodčí, Elen. Ebel, vnitřní stráž, Terezie Vocásek venkovní stráž.

公馬母女子

Česko-anglický časopis. Anglické listy vycházejí nyní ve zcela nové úpravě a přináší hojnost romantických povídek, článků a zpráv všeho druhu, anglicky i česky, i jak se čtou. Přináší také četná vyobrazení. Je to časopis pro každého Čecha, ať už se chce učiti anglicky od začátku, nebo se chce v té řeči zdokonaliti. Hlaste se o číslo na ukázku. Kdo nyní se přihlásí, dostane cennou premii. Pište nyní. Můj "Nový velký anglicko-český slovník", který nyní v sešitech vydávám, bude velká kniha asi 8 nebo 4 palce silná, asi 9 palců dlouhá a 6 široká. Ještě lze dostati čísla od začátku. Hlaste se nyní, pokud zásoba stačí. Vyučuji také anglicky poštou a mohu vás naučiti za tři měsíce anglicky. Pošlu vám jednu lekci na zkoušku, když mi nyní doplníte. — Mám také na prodej tři knihy k učení se řeči anglické a sice 'Znalec angličiny', dále 'Praktickou školu anglického jazyka' a pak 'Čítání novin anglických'. Chcete-li některou z těchto knih, píšte mi. Adresa: Agt. H. Benkup, 563 W. 18th St., Pilsen Station, Chicago, Ill. 1207

Nastuzení pozbylo veškerého nebezpečí od té doby, co Severovy Tabletky proti nastuzeninám byly vydány. Vyléčí Vás za jediný den. Mějte je doma, užívej